

Sygn. akt: I C 1451/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Ostafińska-Kołacka

Protokolant: stażysta Natalia Śliwińska

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2018 r. w Kwidzynie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)w G.

przeciwko J. S.

o zapłatę

powództwo oddała.

SSR Halina Ostafińska-Kołacka

Sygn. akt I C 1451/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...)z siedzibą w G. wnosił o zasądzenie od pozwanego J. S. kwoty 1.296,99 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie i kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że wierzytelność dochodzona pozwem wynika z braku zapłaty przez pozwanego należności wynikającej z umowy pożyczki numer (...) zawartej z wierzycielem pierwotnym (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Ponieważ pozwany nie dokonywał spłaty pożyczki zgodnie z ustaleniami umownymi, umowa została wypowiedziana i z dniem 19 kwietnia 2010 r. kwota stała się wymagalna. Powód nabył przedmiotową wierzytelność w wyniku umowy przelewu wierzytelności z dnia 27 maja 2013 r.

Pozwany J. S. wnosił o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut przedawnienia. Zdaniem pozwanego kwota dochodzona pozwem jest zbyt wysoka i powód nie wykazał, w jaki sposób ją wyliczył. Ponadto powód nie przedłożył umowy przelewu wierzytelności i nie wykazał, aby nabył od wierzyciela pierwotnego konkretną wierzytelność wynikającą z umowy pożyczki zawartej z pozwanym.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 09 marca 2009 r. (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz pozwany J. S. zawarli umowę pożyczki na kwotę 589,16 zł. Płatność miała nastąpić w ratach tygodniowych w wysokości po 17,00 zł. Powyższa umowa została wypowiedziana i z dniem 19 kwietnia 2010 r. kwota stała się wymagalna.

Wierzyciel pierwotny (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W. pismem z dnia 23 lipca 2013 r. zawiadomił pozwanego o dokonanej cesji wierzytelności na rzecz powoda (...) z siedzibą w G.. Następnie powód pismem z dnia 11 sierpnia 2017 r. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 1.563,61 zł w terminie do dnia 18 sierpnia 2017 r.

/ **dowód:** wezwanie do zapłaty – k. 9, zawiadomienie o przelewie wierzytelności - k. 10, umowa pożyczki z dnia 09.03.2009 r. – k. 11 - 13 /

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie dokumentów zawartych w aktach sprawy. Dokumenty te nie były kwestionowane przez strony. Sąd również nie znalazł podstaw, aby odmówić im wiarygodności.

Zdaniem Sądu powód w niniejszej sprawie wbrew swemu obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c. nie wykazał zasadności swojego roszczenia.

Powód wywodził swoje roszczenie z umowy pożyczki z dnia 09 marca 2009 r. numer (...) zawartej przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym(...)Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Z treści umowy pożyczki z dnia 09 marca 2009 r. nie wynika jednakże, aby nosiła ona numer (...). Treść powyższej umowy nie zawiera żadnego numeru. Ponadto powód nie przedłożył umowy przelewu wierzytelności z dnia 27 maja 2013 r., w wyniku której miał nabyć od wierzyciela pierwotnego wierzytelność dochodzoną pozwem w niniejszej sprawie.

Wobec powyższego uznać należy, że powód wbrew swemu obowiązkowi nie wykazał, aby nabył wierzytelność wynikającą z powyższej umowy.

Niezależnie od powyższego Sąd uznał, iż zasadny jest zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwanego.

Powód jako datę postawienia roszczenia w stan wymagalności wskazał dzień 19 kwietnia 2010 r.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej trzy lata.

Roszczenie dochodzone przez powoda w niniejszej sprawie uznać należy za związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Wierzyciel pierwotny (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W. jest bowiem przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą polegającą na udzielaniu pożyczek. Przedsiębiorcą jest również powód, który jako fundusz inwestycyjny zamknięty prowadzi działalność gospodarczą w zakresie obrotu wierzytelnościami.

Z powyższego wynika, że roszczenie dochodzone pozwem przedawniło się wobec powoda najpóźniej wraz z upływem trzech lat po postawieniu go w stan wymagalności, tj. z dniem 19 kwietnia 2013 r.

Pozew w niniejszej sprawie został wniesiony do Sądu dopiero w dniu 17 listopada 2017 roku. Powód nie wykazał skutecznie, wbrew swemu obowiązkowi wynikającemu z przepisu art. 6 k.c., że w międzyczasie nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia.

W związku z powyższym Sąd na podstawie przepisu art. 720 § 1 k.c. a contrario w zw. z art. 509 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 6 k.c. w zw. z art. 118 k.c. oddalił powództwo w niniejszej sprawie jako nieudowodnione co do zasady i wysokości oraz przedawnione.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Powodowi jako stronie przegrywającej sprawę w całości nie należy się zwrot kosztów postępowania od pozwanego.